

Chương 615: Loạn Lạc Ở Thủ Đô Đế Quốc (30) - Rowan Và Olivia Lanze
(Số từ: 3188)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

18:34 PM 12/11/2023

Ellen lặng lẽ dẫn nhóm của mình rời đi.

Mang theo Ludwig, người dường như đã nhận ra điều gì đó và mất trí, họ biến mất.

"Chúng ta thật sự gặp xui xẻo."

Trước những lời của Rowan, Olivia cười khúc khích.

"Tôi chắc rằng chúng ta có một lời nguyền nào đó. Cuối cùng chúng ta luôn nhìn thấy những cảnh mà chúng ta thực sự không muốn thấy. Thật không may."

"Ha ha, chẳng lẽ tất cả thời khắc đều là cảnh tượng chúng ta không muốn thấy sao?"

"Cô nói có thể đúng."

Trong phòng họp biến thành một cuộc tắm máu, Olivia nhìn Rowan thu dọn hiện trường.

Với một lời cầu nguyện thanh tẩy, một miếng giẻ và một cây chổi, cô ấy đang lau, dọn dẹp và sắp xếp những mảnh thịt vương vãi.

"Nếu cô siêng năng dọn dẹp như vậy, tại sao cô lại làm bữa bộn như vậy ngay từ đầu?"

"Những người như chúng không nên chết một cách thoải mái. Đó là lý do tại sao tôi khiến chúng đau khổ một chút."

"...Cô nghĩ một người như mình sẽ đáng phải chết như thế nào?"

"Tôi sẽ suy nghĩ về nó khi thời gian đến."

"Thái độ tốt đấy."

"Một thái độ là tất cả những gì tôi có."

Cả Rowan, người đang cười và dọn dẹp bãi tắm máu, cũng như Olivia, người đang ủ rũ nhìn cảnh đó mà không có ý định giúp đỡ, đều không thể được gọi là tỉnh táo.

"Tôi tự hỏi chuyện gì đã xảy ra với Eleion Bolton?"

"Quay về thì về, không về thì không về. Sẽ có biện pháp thôi."

"Thật tốt khi biết điều đó."

Cho dù họ có chặn Eleion Bolton quay trở lại Lực lượng Đồng minh hay không, họ đã chuẩn bị sẵn sàng.

Eleion Bolton không thể dẫn quân của mình trở về căn cứ an toàn và trở về cùng quân đội triều đình.

"Chúng ta sẽ không giết Eleion Bolton. Có phản đối gì không?"

"Tôi không chắc chắn về sự phản đối, nhưng sẽ không có hậu quả sao?"

"Chúng ta sẽ gửi ông ta đến một nơi không thể có hậu quả."

"Không phải là không thể gửi một người nào đó trong những ngày này sao?"

"Gửi? Chúng ta sẽ cung cấp cho ông ta một ngôi nhà đẹp ở một nơi có nước và phong cảnh tốt, để ông ta có thể sống thoải mái phần đời còn lại của mình. Ông ta sẽ không thể lợi dụng bất cứ ai hoặc bị bất cứ ai lợi dụng. Cô không nghĩ rằng một người như ông ta ít nhất cũng đáng được chết một cách thoải mái sao?"

"Là một người suýt chết vì ông ta, tôi không nên là người nên nói, nhưng đúng vậy."

Eleion Bolton sẽ dành phần đời còn lại của mình ở Edina.

Rowan cười rạng rỡ, hiểu ý nghĩa trong lời nói của Olivia.

"Dù sao thì, có vẻ như cô đã tìm thấy một căn cứ mới ở đâu đó."

"Cô có muốn xem không?"

"Tất nhiên rồi."

"Đi xem nhé."

"Tôi sẽ cố hết sức."

Mặc dù cô ấy có vẻ giống như một nhà văn vô vị, và một kẻ điên khiến người ta ớn lạnh sống lưng, nhưng lòng trung thành của cô ấy với Ma vương là có thật.

Olivia mới gặp Rowan được vài ngày.

Tuy nhiên, cô ấy đối xử rất nồng nhiệt với Rowan.

"Tôi hiểu rằng cô thích Reinhardt, nhưng tại sao cô lại thích tôi?"

"Khi không ai tin vào Ma vương, cô là một trong số ít người tin vào điều đó."

"...Ah."

Rowan tự nhận mình là tín đồ của Ma vương, nhưng khi lần đầu tiên gặp Ma vương, cô đã nghĩ lời nói của anh ta là sai sự thật.

Suy nghĩ của cô thay đổi khi Thảm Hoạ Công xảy ra, và mọi thứ diễn ra theo dự đoán của Ma vương.

Đó là lý do tại sao Rowan chỉ có thể nghĩ rằng ba người tin vào Ma vương từ đầu đến cuối gần như ngang hàng với Ma vương.

"Tôi tự hỏi liệu việc giết các Giáo hoàng có thực sự cần thiết hay không."

Olivia thở dài thườn thượt.

"Họ sẽ không thể chấp nhận Thánh Hiệp Sĩ Đoàn. Tôi vẫn khó chấp nhận rằng Ma giáo và Thánh giáo thực sự có cùng một nguồn gốc. Những Giáo hoàng già này có thể thực sự chấp nhận điều đó không?"

"Tôi đoán là không."

Trước khi Rowan biết về mối liên hệ của Ma Vương, kế hoạch của cô ấy là bổ sung thêm hai tôn giáo nữa cho Ngũ Đại Thần Giáo.

Cô ấy sẽ kích động sự hỗn loạn trong trại tị nạn, dẫn đến một cuộc thảm sát, và làm gia tăng sự oán giận đối với Đế chế.

Sau đó, cô ấy sẽ nắm quyền kiểm soát các Thánh giáo và tái cấu trúc Thánh Hiệp Sĩ Đoàn và Ngũ Đại Thần Giáo để bao gồm Ma giáo và Anh hùng giáo.

Cô ấy không nghĩ rằng nó sẽ diễn ra suôn sẻ và cô ấy không có kế hoạch cụ thể.

Tuy nhiên, cô biết rằng một khi Ngũ Đại Thần Giáo bành trướng, sẽ xảy ra hỗn loạn lớn.

Điều Rowan muốn là sự hủy diệt.

Nhưng rồi Ma Vương đã kịp thời xuất hiện.

Ma Vương không muốn hỗn loạn.

Rowan muốn bị hủy diệt, nhưng Ma vương thì không, vì vậy mục tiêu của cô đã thay đổi.

Kế hoạch của Rowan đã bị dừng lại giữa chừng, nhưng không có cách nào để đảo ngược những gì đã xảy ra.

Cuộc thảm sát đã diễn ra, và sự căm phẫn chống lại Đế chế đã lên đến đỉnh điểm.

Cô ấy sẽ không cố gắng thực hiện bước tiếp theo là mở rộng bừa bãi và biến trật tự thành một quả bom có thể kích nổ theo ý muốn.

Ma Vương định cải cách tín ngưỡng.

Không giống như Rowan, người muốn gây hỗn loạn bằng cách đồng thời kích động Anh hùng giáo và Ma giáo.

Anh ấy sẽ sửa chữa những hiểu lầm về Ma giáo và Thánh giáo dưới danh nghĩa Thánh Giáo Hội Thống Nhất.

Tất nhiên, công việc đó cũng sẽ không dễ dàng. Cuối cùng, nó vẫn có thể trở thành một quả bom.

Nhưng lần này, người thiết kế quả bom không có ý định kích nổ nó.

Vì vậy, việc chuyển đổi các Thánh giáo thành Thánh Giáo Hội Thống Nhất không thể xảy ra đột ngột như ở Edina.

Họ sẽ dành thời gian và dần dần tiến bộ qua các giai đoạn.

"Ngay cả khi các Giáo hoàng không thể chấp nhận kế hoạch của chúng ta, thì việc gài bẫy chúng như những con rối cũng không phải là không thể. Điều đó chẳng phải sẽ khiến việc dọn dẹp trở nên dễ dàng hơn sao? Ai sẽ làm công việc mà các Giáo hoàng đã làm từ trước đến giờ? Nó sẽ là đáng ngờ nếu Ngũ Giáo Hoàng bị thay thế cùng một lúc. Tôi không có ý định tranh cãi với quyết định của Reinhardt, nhưng tôi không chắc liệu đó có phải là lựa chọn đúng đắn hay không."

"À... tôi hiểu ý cô rồi."

Sự xuất hiện đột ngột của năm ghế trống trong số các Giáo hoàng.

Sự hỗn loạn mà Reinhardt không muốn sẽ xảy ra sau đó.

Rowan cúi đầu trước câu hỏi của Olivia, điều này ngụ ý rằng chính sự hỗn loạn sẽ ngày càng gia tăng và các Thánh giáo sẽ chùn bước.

"Đừng lo lắng, ngay từ đầu các Giáo hoàng đã không thực sự làm việc gì cả."

"...Chúng chỉ chiếm các vị trí?"

"Tất nhiên, khi chúng ra lệnh, chúng tôi sẽ làm việc, nhưng bản thân chúng không thực sự làm bất cứ điều gì. Chúng cũng không có quyền lực thực sự. Vì vậy, không có vấn đề gì nếu không có Giáo hoàng. Nó thậm chí có thể hoạt động trơn tru hơn."

"Nhưng nếu chúng ra lệnh như chúng muốn và những người bên dưới phải làm công việc đó, điều đó có nghĩa là các Giáo hoàng đang làm việc và có quyền lực thực sự. Cô đang nói về cái gì vậy?"

“Cô có nghĩ rằng những mệnh lệnh đó đến từ tâm trí của chính chúng không?”

"Huh?"

Olivia nghiêng đầu, dường như không hiểu lời Rowan.

“Chúng có lắng nghe lời khuyên của các giám trợ phụ tá, đưa ra phán đoán dựa trên lời khuyên của họ, tiếp thu phân tích và tìm hiểu những lựa chọn tốt nhất hay chúng chỉ nói như vẹt? Chúng ta có thể thực sự nói rằng các quyết định mà chúng đưa ra đã đến từ tâm trí của chính chúng không?”

"Ah."

"Nếu cô có thể kiểm soát thông tin đi vào đầu ai đó, cô cũng có thể kiểm soát hành động và phán đoán của họ. Nhưng người đó sẽ nghĩ rằng họ đã đưa ra quyết định và hành động theo ý mình. Ngạc nhiên thay, việc thao túng suy nghĩ của những kẻ cứng đầu lại dễ dàng hơn nhiều người già."

"Kiểm soát, cô nói sao?"

“Chúng có thực sự lo lắng khi nghĩ rằng bản thân phải gia nhập Ma vương không? Đó có phải là phán quyết của Giáo hoàng không?"

“Ugh...”

"Thì thâm vào tai chúng về sức mạnh áp đảo của Ma vương, về sự ủng hộ của anh ấy trong chính Giáo hội. Rằng nếu mọi thứ cứ tiếp tục như thế này, Giáo hội có thể bị chiếm đoạt hoàn toàn. Rằng một cuộc đảo chính có thể xảy ra trong Giáo hội. Xu hướng những ngày này là như thế này. Thật khó để thay đổi xu hướng. Nếu những lời như vậy được thì thâm lặp đi lặp lại."

Rowan cười.

"Những loại suy nghĩ nào sẽ nảy sinh trong đầu những con lợn già tuyệt vọng để bảo vệ vị trí của chúng?"

"Tất nhiên, chúng sẽ nghĩ rằng bản thân đã đưa ra những đánh giá và quyết định dựa trên đánh giá của chính mình."

"Nhưng nếu sự hỗ trợ của Ma vương không đáng kể như các Giáo hoàng đã nghe thì sao?"

"Điều gì sẽ xảy ra nếu những lời xì xào xung quanh chúng phóng đại, thổi phồng và thậm chí là bịa đặt sự thật?"

"Liệu phán quyết của chúng có còn hiệu lực không?"

Mọi người đưa ra đánh giá dựa trên thông tin.

Nhưng thông tin không đồng nghĩa với sự thật.

Khi thông tin được cung cấp dẫn đến một con đường duy nhất, mọi người sẽ đi theo nó, nghĩ rằng đó là phán đoán của riêng họ.

Họ không nghĩ về người mở đường.

Họ không nghĩ về việc ai đang chỉ đường cho họ.

Đó là lý do tại sao mọi người, tin rằng đó là phán đoán và quyết định của chính họ, đi trên con đường do người khác dẫn dắt mà không nhận ra điều đó.

Các Giáo hoàng ở trong tình trạng không khác gì bị tẩy não.

Và bây giờ, vì đã hết giá trị, chúng đã bị giết.

Và đó không chỉ là chúng.

"Còn những người khác ngoài các Giáo hoàng thì sao?"

Điều tương tự cũng xảy ra với những người khác trong Giáo hội.

Tin đồn bắt đầu lan truyền về tình cảm tích cực ngày càng tăng đối với Ma vương và những người theo anh ta, nhận được sự đồng cảm của mọi người.

Có thể là nó không bao giờ tồn tại ở nơi đầu tiên.

Nó có thể đã bị nhận ra một cách sai lầm như một xu hướng, và khi mọi người nhảy vào cuộc, nó thực sự trở thành một xu hướng.

Nếu những lời của Rowan là sự thật, thì việc Giáo hội rơi vào tay Ma vương bắt đầu chỉ bằng một tin đồn vô căn cứ.

Nó giống như trở thành một xu hướng bởi vì nó được gọi là một xu hướng.

Giáo hội sụp đổ chỉ vì những tin đồn.

"Tôi không muốn kết quả này, nhưng nhờ thông tin được thiết lập trong đầu của các Giáo hoàng, tôi đã gặp được Ma vương. Vì vậy, tôi đoán nó không lãng phí thời gian."

"Kế hoạch ban đầu của cô là gì?"

"Tôi muốn làm cho Giáo hội ủng hộ Ma vương và để chúng chiến đấu chống lại Đế quốc."

"...Cô có biết rằng cô là người Reinhardt ghét nhất, phải không?"

"Ngài ấy thích một người như tôi chẳng phải mới lạ sao? Thực ra, nếu có một người như vậy, tôi sẽ rất sợ."

"...Cô thực sự biết làm thế nào để phá hỏng tâm trạng đấy."

“Điện hạ.”

"Tôi chưa trở thành nó, nhưng có chuyện gì?"

"Ludwig, chắc anh ấy bị tổn thương."

Trước nhận xét bất ngờ, Olivia nhú mày.

Dường như ký ức của cô đang dần hiện lại.

Trong Giải đấu Temple, anh ta có phải là người đã đối mặt với Reinhardt không?

"...Thật thú vị khi nghe điều đó từ một người như cô. Cô muốn tôi làm gì với nó? Cậu ta là ai đối với tôi?"

"Không có gì."

Rowan nói một cách gay gắt hơn.

Ludwig chẳng là gì cả.

Rowan không nói gì thêm. Nhưng Olivia nghĩ đến vẻ mặt của Ludwig.

Biểu hiện của một người dường như đã nhận ra một điều đau khổ.

Biểu cảm của một người vô tình biết được sự thật và được người khác xác nhận.

Anh ấy chẳng là ai cả.

Nhưng không phải tất cả những điều này xảy ra là do những kẻ vô danh đó sao?

Đó có phải là lời cảnh báo không được làm tổn thương những kẻ chẳng ra gì?

Hay đó là lời cảnh báo rằng không ai biết điều gì sẽ xảy ra nếu họ làm tổn thương những kẻ chẳng ra gì?

Nó có lẽ là cái sau.

"Bởi vì cậu ta không có giá trị gì, lẽ ra chúng ta phải cẩn thận hơn sao?"

"Thay vì làm tổn thương, thà giết anh ta còn hơn."

Khi những kẻ chẳng là gì trở thành thứ gì đó đối với ai đó, điều gì sẽ xảy ra?

Điều đó đang xảy ra ngay trước mắt Olivia.

Tin tức về các Giáo hoàng của Ngũ Đại Thần Giáo bị ám sát không lan truyền đi đâu cả. Việc kiểm soát thông tin bên trong các Giáo hội là một vấn đề dễ dàng vì nó không có các hoạt động bên ngoài thường xuyên.

Mọi công việc được tiến hành lặng lẽ, kín đáo.

Sự thay đổi của Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ Đoàn.

Sự kiểm soát đức tin não bộ của Olivia Lanze.

Sự xuất hiện đột ngột của các linh mục với Thần lực to lớn.

những lời dạy mới của họ.

Tất cả mọi thứ đã được thực hiện lặng lẽ, bí mật.

Tuyệt ngừng rơi.

Bầu trời quang đãng.

Thời tiết ôn hòa tiếp tục.

Đột nhiên, thực sự đột ngột.

Tuyết tưởng chừng như sẽ rơi mãi mãi đột ngột dừng lại, và ánh nắng ấm áp chiếu xuống mặt đất như thể đó là một lời nói dối.

Đã gần cuối mùa xuân khi thời tiết ấm áp đến.

Bầu không khí băng giá trong Cung điện Hoàng gia không tan chảy, nhưng tuyết rơi thì có.

Giống như một lời nói dối.

Như thể tuyết chưa từng rơi, tất cả mọi người trong Cung điện Hoàng gia đều có thể nhìn thấy nó tan chảy.

“Anh biết đấy, với điều này, chúng ta không thể ngăn chặn nó, phải không?”

“Anh biết mà.”

Ma Vương đang đi dạo với Liana de Grantz trong một công viên yên tĩnh của Cung điện Hoàng gia, nhìn tuyết tan biến thành dòng nước.

"Bây giờ chúng ta có thể ngăn chặn được cuộc tàn sát, nhưng sau này anh có thể phải giết nhiều người hơn nữa bằng chính đôi tay của mình."

"..."

“Anh không phải là không biết rằng trì hoãn vấn đề sẽ làm cho nó lớn hơn.”

"Đúng vậy."

Đế quốc dùng bạo lực để trấn áp cuộc bạo loạn ở trại tị nạn.

Họ bắt Rowan để ngăn bầu không khí đáng ngại biến thành một cuộc bạo động lớn hơn.

Để đổi lấy việc chiếm được Rowan, họ giành được quyền kiểm soát không chỉ Thánh Hiệp Sĩ Đoàn và Ngũ Đại Thần Giáo mà còn cả khu vực trại tị nạn.

Nhưng đây chỉ là một giải pháp tạm thời.

Cũng giống như Đế chế đã ngăn chặn sự sụp đổ sắp xảy ra của nó thông qua cuộc thẩm sát.

Trước Thảm Hoạ Công, không có sự sụp đổ của nhóm nào có thể xảy ra, vì vậy những điều này đã xảy ra.

Nhiệm vụ đánh sập và hấp thụ Đế chế đã mất đi tính hợp pháp và chính nghĩa sẽ là công việc sau Thảm Hoạ Công.

Đến một lúc nào đó, khi vấn đề này nổi lên, Ma vương phải lặp lại lịch sử tương tự.

Và trên quy mô lớn hơn.

“Anh có làm được không?”

“...”

Mọi người đều biết rằng họ chỉ đang bịt các lỗ khi chúng đến, và một ngày nào đó con đập sẽ sụp đổ.

Lần này, ai đó chặn nó; lần sau, người khác chặn nó.

Họ biết rằng họ chỉ đang trì hoãn thời điểm con đập sụp đổ.

“Anh đã bao giờ làm điều gì đó bởi vì anh có thể chưa?”

Vung kiếm cũng vậy.

Trở thành Ma Vương cũng vậy.

Tất cả những gì tôi đã làm cho đến bây giờ không phải vì tôi có thể làm được.

Tôi đã làm điều đó bởi vì tôi phải làm.

Sau tất cả những gì tôi nghĩ mình phải làm, tất cả những gì tôi phát hiện ra là sự thật rằng tôi không nên làm bất cứ điều gì.

Tuy nhiên, tôi vẫn tiếp tục làm những gì phải làm.

Nhưng khi nghe những lời đó, Liana cắn môi khi nhìn Ma Vương.

"Cuối cùng, không thể nói là làm được."

"..."

Tất cả những gì Ma Vương có thể làm là cười khở trước những lời đó.

"Tội nghiệp quá đi. Lại đây, để người chị này ôm em một cái."

"Cút đi."

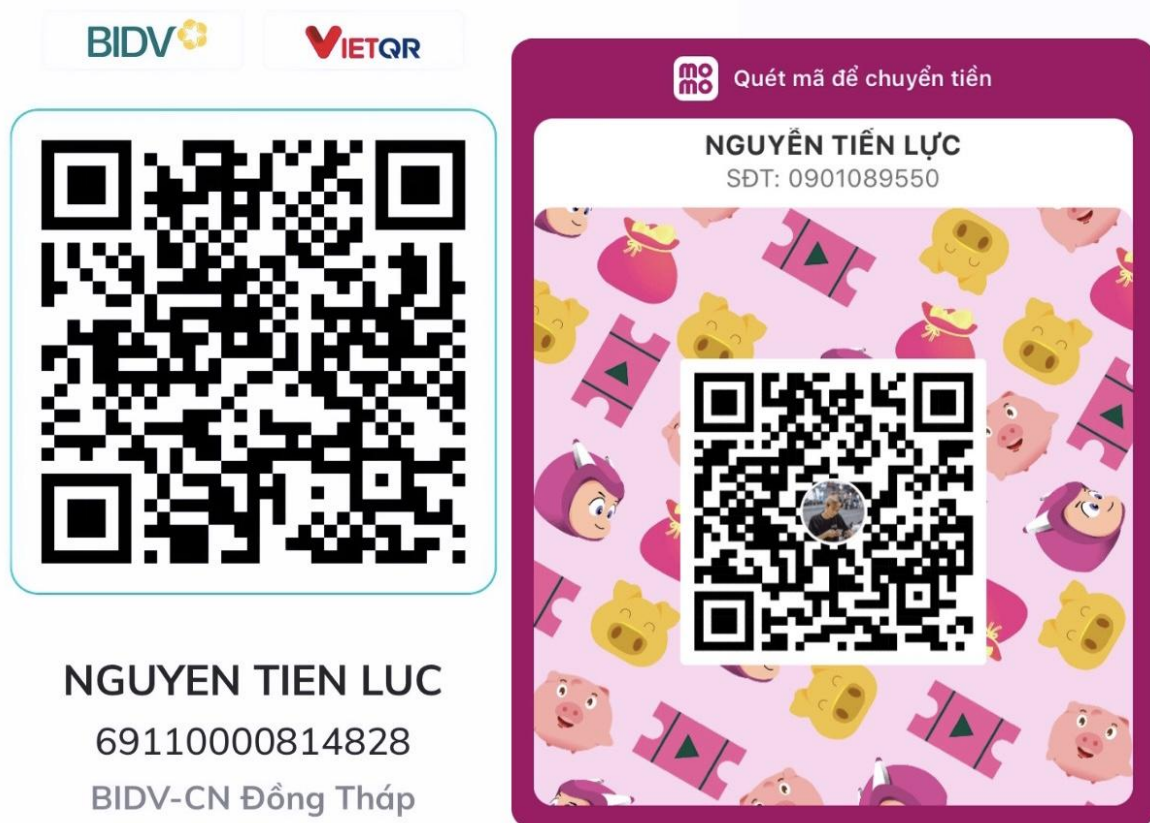
Một mùa xuân ngắn ngủi đã đến với Cung điện Hoàng gia.

Băng tuyết tan chảy, nhưng cuối cùng, không có gì thực sự tan chảy.

Mùa xuân thoáng qua là thế.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading